

J.C.R.

THE GINGERBREAD MAN

(*Conflicto de intereses*)
de Robert Altman

Aquest film és un reflex de la figura del seu propi director, abanderat de la independència respecte dels grans estudis. Altman porta al seu terreny el guió de Grisham i romp els esquemes i tòpics, dins els quals es desenvolupen les històries del l'autor de best-sellers, per poder elaborar una història on té primàcia la creació d'un ambient sòrdid i fantasmagòric, més propi del relat gòtic i del fantàstic, i les relacions i conflictes entre uns personatges que semblen sotmesos a la voluntat manipuladora del director.
Valoració: 3

TWILIGHT

(*Al caer el sol*)
de Robert Benton

Més lligada als paràmetres del cinema de gènere, la pel·lícula de Benton exposa una història ben portada per un guió, encara que enrevessat, sòlid, la configuració d'uns personatges (excel·lentment interpretats), que reflecteixen a la perfecció el pas del temps tant a nivell dramàtic com a des del punt de vista del gènere negre, i la direcció correcta, tal vegada una mica blana, deixen un regust a bon cinema.
Valoració: 3

HOODLUM

(*Hampones*) de Bill Duke

Aquest intent de reivindicar la gent de color dins el marc genèric del cinema de gàngsters resulta una proposta amb bones intencions, però d'inferiors resultats. El film cau excessivament en l'homenatge i l'estructura de la trama resulta massa feble, la pobresa de la posada en escena no ajuda a millorar el conjunt.
Valoració: 1

CITY OF ANGELS

de Brad Silberling

Un remakeedulcorat d'un film de Wim Wenders, en el qual es tracta d'aprofitar els punts d'interès comercial. Espantosament blana i superficial, a més d'unes insuportables infules transcendetals pròpies d'un seminari de parvulari, la pel·lícula et deixa amb la mateixa cara de beneït que té Nicolas Cage durant la projecció.
Valoració: 0

THE END OF VIOLENCE

(*El final de la violència*)
de Wim Wenders

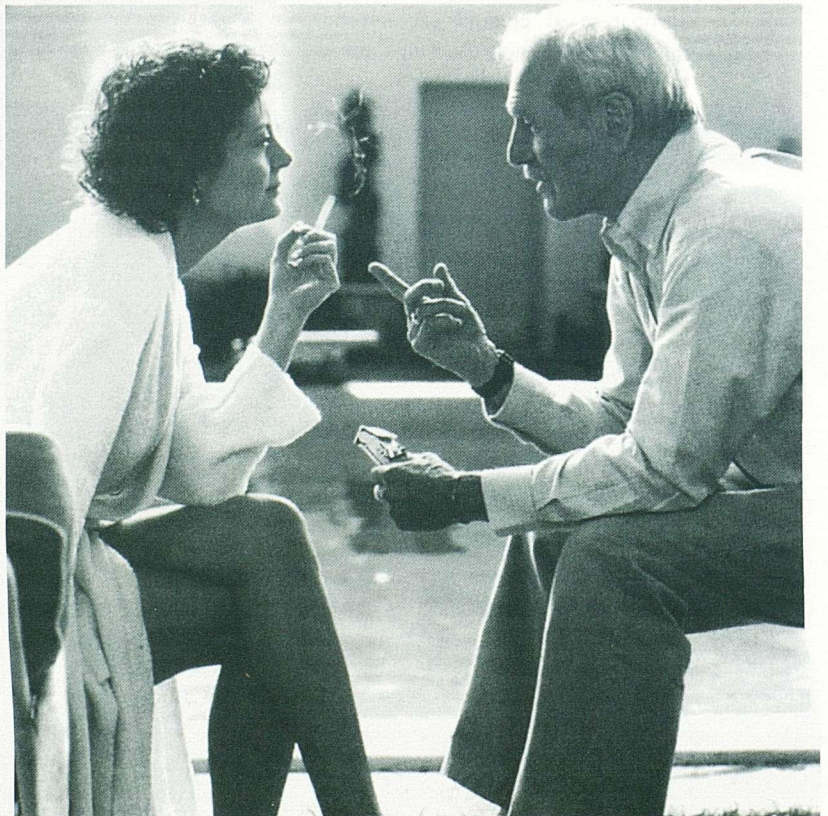
L'alemany cosmopolita segueix ferm en les seves ides, a un discurs la densitat del qual apunta situacions excel·lents però que decau en el seu desenvolupament a causa de les irregularitats del guió. Així i tot es

mantenen el seu estil inconfusible i el magnetisme de la seva planificació, ambdues aporten un aire enrarit que reflecteix l'ambient violent que a tots els nivells forma part de la nostra societat. Llàstima que les idees tinguin privilegi sobre la història.
Valoració: 3

KUNDUN

de Martin Scorsese

El director de *Casino* ens ofereix un poema visual de gran estilització i força en la posada en escena. Amb l'adopció l'esquema d'una oda, el director veu la història del darrer Dalai Lama amb impressionants seqüències com l'atac de l'exèrcit xinès; ahora, la posada en imatges de Scorsese adopta la filosofia budista, i no mostra sinó que suggereix la violència i demostra que el seu pols narratiu és ferm, encara que el fil argumental sigui feble.
Valoració: 3

Al caer el sol

J.C.R.

Requiem

ARMAGEDDON

de Michael Bay

Efectes especials i res més que comentar a favor. Superproducció destinada a reventar les taquilles de la mà d'un director que demostra els mateixos defectes que a *La Roca*. Per què perdre el temps amb el mateix? Valoració: 1

THE REAL BLONDE

(Una rubia autèntica)
de Tom Di Cillo

El retrat desencantat que ens mostra Tom Di Cillo sobre la societat contemporània està ple d'acidesa i ironia amb uns personatges i unes situacions ben lligades. El film és un mostrari d'individus aspirants a triomfar en el món artístic i que veuen com les il·lusions i la vida no sempre s'emparellen. Cal destacar l'habilitat i la frescura en els diàlegs, les aconseguïdes interpretacions i l'aproximació que la

posada en escena ens ofereix cap a la història.

Valoració: 3

ON CONNAIT LA CHANSON

D'Alain Resnais

Una de les grans estrenes d'aquest estiu és aquesta revisió del gènere musical que fa Resnais tant des de el punt de vista estètic com narratiu. Una barreja de personatges, enllaçats uns amb d'altres de manera magistral ens descobreixen els seus sentiments sota la mirada tragicòmica del director, qui amb una fluïda posada en escena i el sentit lúdic de la història ens demostra que el cinema encara pot meravellar.

Valoració: 5

REQUIEM

D'Alain Tanner

Un petit conte fantasmagòric i oníric permet al director de *Fourbi* passejar-se per una solitària Lisboa i reflexionar a l'entorn dels fantasmes passats, que tots portam dintre. Una mirada senzilla i acollidora permeten alleugerir el pesat contingut filosòfic. Tanner aconsegueix superposar de manera molt subtil el present i el passat, les imaginacions personals i la realitat, que s'imposa. Valoració: 3

THE X-FILES. FIGHT THE FUTURE

(Expediente X) de Rob Bowman
Una història sense cap ni peus i uns intèrprets gens salats tan sols són dos dels exponents d'una direcció justeta i un guió mal estructurat i mal desenvolupat. S'ha d'afegir un inefable homenatge a Hitchcock que resulta de molt mal gust. Valoració: 0